

grundlag af deres eget skøn over deres indtjening i samme år, altså perioden 1. januar til 31. december. Den 15. juli i det følgende år opgør de afgiften endeligt. Hvis den endelige opgørelse viser, at der mangler afgift, indbetaler de det manglende beløb med tillæg af renter. Hvis den endelige opgørelse viser, at der er betalt for meget, udbetales det overskydende beløb ligeledes med tillæg af renter. Ved indbetaling af den foreløbige afgift den 15. december i et år betyder forslaget, at selskaberne på dette tidspunkt må skønne over realrenteafgiften af investeringsbeviserne. Det må selskaberne efter gældende ret i forvejen i relation til sin øvrige værdipapirbeholdning. Forslaget betyder imidlertid også, at investeringsforeningerne inden den følgende 1. maj skal have meddelt selskaberne det forholdstal, som de skal bruge til den endelige beregning af afgiften den 15. juli, måneden efter. Da investeringsforeningerne typisk afholder generalforsamling omkring 1. april, vil brøken normalt foreligge på dette tidligere tidspunkt.

Redaktionelle ændringer.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget er det fundet hensigtsmæssigt at ændre bl.a. begrebet afgiftsår i overensstemmelse med den måde, som reglerne allerede nu fungerer på. Perioden fra 1. december til 30. november er allerede efter gældende regler den periode, som bankerne anvender ved opgørelsen af realrenteafgiftsgrundlaget, jf. § 13, stk. 2, i den gældende lov, og forslaget betyder, at denne periode nu også formelt i loven betegnes som afgiftsåret. Samtidig ophæves bankernes mulighed for at bruge kalenderår, som opgørelsesår. Det skyldes, at de eksisterende banker allerede har fravalgt denne mulighed. De benytter alle det forskudte afgiftsår.

Provenumæssige konsekvenser

a. Justering af realrenteafgiftslovens overgangsregel.

Præciseringen af reglerne for opgørelsen af overgangsfradraget vil for de afgiftspligtige, der har medregnet sikkerhedsfonds, kursreguleringsfonds eller aktiekapital i overgangsbrøkens tæller, medføre et lavere overgangsfradrag, og dermed en højere realrenteafgift. Med betydelig usikkerhed kan merprovenuet skønnes til ikke over 100 mill. kr. årligt ved uændret realrenteafgiftssats.

Præciseringen af, at statsgarantier ikke kan medregnes ved opgørelsen af overgangsbrøken, skønnes at medføre et beskedent årligt merprovenu.

b. Værnsregel mod obligationsbaserede aktieselskaber.

Værnsreglen har til formål at modvirke konvertering af afgiftspligtigt afkast til afgiftsfrit via obligationsbaserede aktieselskaber og vil dermed forhindre et utilsigtet provenutab, der uden indgreb må antages at være stigende som følge af en større udbredelse af denne form for placering.

Det skønnes, at de afgiftspligtige for tiden ved hjælp af disse placeringer sparer et ikke ubetydeligt beløb, måske i størrelsesordenen 250 mio. kr. årligt, som følge af, at afkastet beskattes med selskabsskattesatsen i stedet for realrenteafgiftssatsen. Med indførelsen af værnsreglen vil besparelsen forsvinde.

Bortfaldet af det utilsigtede provenutab af de allerede stedfundne placeringer vil, i det omfang afkastet heraf tilbageføres til afgiftsgrundlaget, fremkomme som en forøgelse af realrenteafgiften med skønsmæssigt op til ca. 850 mio. kr. årligt og en formindskelse af selskabsskatteprocenten med op til ca. 600 mio. kr. årligt som følge af, at afkastet af placeringerne ikke længere beskattes som selskabsindkomst.

c. Realrenteafgiftsfritagelse for ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer.

Fritagelse for realrenteafgift af ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer vil medføre et mindreprovenu, der afhænger af det realrenteafgiftspligtige afkast af reserverne vedrørende disse forsikringer. Størrelsen heraf, hvoraf hovedparten vedrører gruppelevsforikringer, kendes ikke, men mindreprovenuet anslås skønsmæssigt til i størrelsesordenen 100 mill. kr. årligt fra og med 1996 ved uændret realrenteafgiftssats.

d. Realrenteafgift af investeringsbeviser.

De foreslåede regler om forrentning ved udskudt betaling af realrenteafgift af investeringsbeviser skønnes at medføre et beskedent merprovenu. De øvrige tilpasninger af reglerne hindrer et potentielt provenutab som følge af spekulation i de nugældende regler.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at ville medføre engangsgifter til edb for Told- og Skattestyrelsen på 0,4 mill.kr. i 1995 og 0,2 mill. kr. i 1996.

Herudover skønnes lovforslaget at ville medføre et årligt merforbrug i Told- og Skattestyrelsen på 6 årsværk.

Lovforslaget skønnes ikke at ville have nævneværdige administrative konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.